

[Dohrmann]

I løbet af forholdsvis kort tid kan vi tage satellitprogrammer fra hele verden, og da vil man altså udvide bureaukratiet til, at der skal sidde en masse personer rundt om, ikke alene i Danmark, men også andre steder, og kontrollere og føre lange opgørelser over, hvem der nu skal have nogle håndører, fordi de enten er far eller mor til det pågældende. Det er som sagt efter vores opfattelse fuldstændig utidssvarende, og enhver udvidelse af den ordning vil vi selvfølgelig gå imod.

Ministeren for kulturelle anliggender (Mimi Stilling Jakobsen):

Ja, hvis jeg må undtage den sidste taler, vil jeg gerne takke ordførerne for det, jeg generelt har opfattet som en rimeligt positiv holdning til forslaget. Selv om jeg havde kunnet stenografere, havde jeg formodentlig ikke kunnet nå at få samlet samtlige spørgsmål op. Forskellige ordførere har lagt vægt på forskellige problemer, og det forstår jeg udmærket godt at denne førstebehandling må give anledning til.

Det er rigtigt, hvad flere ordførere har anført, at det forslag, vi har på bordet i dag, ikke løser alle ophavsretlige problemer, og navnlig gør de det ikke ud i fremtiden; vi må også i de kommende år imødesee løbende revisioner af denne lovgivning. Men lovforslaget, som vi behandler i dag, skal ses som et forsøg på at samle op, så langt vi er kommet nu, det, vi med rimelighed følte man kunne lovgive om, og det er naturligvis også fremsat, fordi det er tvingende nødvendigt at få nogle ophavsretlige problemer løst, inden vi sætter den store spredning af øgede tilbud på kabel-TV-programmer i gang.

Vi har ved hele denne lovgivning stået med et balanceproblem. Dels har vi den teknologiske udvikling, som gør – og det er vel et politisk ønske – at vi alle kan få et øget udbud af programmer og altså af kunstneriske præstationer, dels står vi med kunstnernes yderst berettigede krav om, at de ikke bliver ladet i stikken på et tidspunkt, hvor de ellers meget vel kunne være den meget svage part i denne udvikling. Det er det problem, vi har forsøgt at løse med dette lovforslag, og jeg er lige ved at sige, at hvis begge parter, både de, der skal betale, og de, der skal have betalingen, er nogenlunde lige tilfredse eller

lige utilfredse, så er vi måske dér, hvor vi skal være.

Der er ikke de store jubelskrig på nogen af siderne over dette forslag. De, der skal til at betale en afgift, vil føle det urimeligt, og de, der skal have pengene, vil måske føle, at det er for lidt – ordet tvangslicens er der vel ingen der bryder sig om. Men vi har altså følt, at vi her nogenlunde har ramt midterstregen, hvor vi skulle være, men det er der naturligvis mulighed for at drøfte under udvalgsbehandlingen.

En ting synes alle ordførere at være enige om, og jeg vil sige, at jeg er fuldstændig enig med dem: det er tung kost det her. Jeg ser selv med betydelig forventning frem til den tekniske gennemgang, som vi nu i fællesskab skal have om en uges tid, og hvor vi sikkert alle, ministeren inklusive, vil blive betydelig klogere på mangt og meget: hvad der foregår i udlandet, hvordan udviklingen rent eksempelvis vil være, vi vil få konkretiseret nogle af disse meget tunge juridiske gloser til nogle praktiske eksempler og så i øvrigt få gået grundigt til værks med de enkelte paragrafer. Så langt er vi i hvert fald enige. Jeg synes, førstebehandlingen i dag har vist, at der er rimelig god vilje hos næsten alle, og det takker jeg for.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling
vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til kulturudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af lovforslag nr. L 114:

Forslag til lov om ændring af fotografiloven.
(Fremsat 13/12 84).

Lovforslaget sattes til forhandling.